

til den kommende Termin, og det kan jo derfor ikke nytte at henstille, at det med Hensyn til denne Lov skulde tages under Overvejelse, om man ikke skulde gaa et Skridt videre. Det, som bydes her i dette lille Lovforslag, er ikke meget, men det har dog sin store Betydning, idet det aabner en Mulighed for, at disse smaa Husmænd, som have stiftet Laan i Kreditforeningen — og jeg har særlig haft Løjlighed til at gøre Erfaring paa dette Omraade, ikke alene fordi jeg selv er Interessent i Foreningen, men ogsaa fordi jeg i adskillige Aar har været Herredsvurderingsmand — kunne faa Laan paa indtil 3,000 Kr. Der er mange af disse Panter, som nu staa saaledes, at der kun er givet et mindre Laan i dem, men dersom de skulde søge yderligere Laan nu, vil Ejendommenes Værdi overstige de 6,000 Kr. — for ikke saa faas Vedkommende maaske endogsaa i ganske betydelig Grad. Derfor har det sin Betydning, at man ved dette lille Lovforslag kommer de paagældende i Møde, idet de efter dette Lovforslag ville kunne naa op til at faa et Laan paa indtil 3,000 Kr., selv om deres Ejendommens Værdi overstiger de 6,000 Kr.

Samtidig vil jeg gerne tillade mig at gøre en Henstilling til den ærede Indenrigsminister, idet jeg ogsaa i Egenskab af Herredsvurderingsmand har haft adskillige Erfaringer for, at saa snart som en Ejendom, der bliver takseret, gaar op til Grænsen, de 6,000 Kr., saa have Vurderingsmændene som Regel en hel Del Kvalm, fordi Kreditforeningen saa straks bliver mistænksom og spørger: Ja, men er Ejendommen nu ikke absolut mere end de 6,000 Kr. værd? Det skal stadfæstes baade paa den ene og den anden Maade, at den ikke er mere værd. Mit Svar til Kreditforeningen har nu altid været det, at den Taksationssum, som vi have sat den til, staa vi til Ansvar for efter Loven, Statutterne og Instrukserne, og ud over dette har jeg for mit Vedkommende ikke villet gaa. Men Skrivelser frem og tilbage har der altid været en hel Del af, og jeg er tilbøjelig til at tro, at disse Smaaachikanerier, som der har været, stamme fra Statens tilsynshavende med Kreditforeningen. Jeg ved det ikke bestemt, men jeg vil henstille til den ærede Indenrigsminister at undersøge det en lille Smule, thi det forekommer mig, at naar man altsaa statutmæssig og instruksmæssig takserer en Ejendom til dens Værdi, er der ingen Grund til, at der, saa snart man kommer op til de 6,000 Kr., bliver sagt: Nu staa man ved de 6,000 Kr., og saa maa

Ejendommen være takseret for lavt for at hjælpe de paagældende Mennesker. Det er slet ikke Tilfældet; men hvorfor saa alt dette her? Udvider man det nu for de andres Vedkommende, der allerede have Laan i Foreningen, saa vil jeg henstille til den ærede Indenrigsminister, om han ikke ogsaa vil tage under Overvejelse, om der ikke kunde gøres lidt for, at man ikke tog det alt for pedantisk paa den anden Maade, thi det kan ikke nægtes, at det er sket ret ofte; det tror jeg, der vil være mange Erfaringer for. — Til Lovforslagets § 2 vil jeg sige, at det glæder mig overordentlig, at man har taget dette med, det er ogsaa noget, man kommer til at lægge Mærke til under sit Arbejde som Vurderingsmand, at de jordløse Huse undertiden kunne være nogle af de allerbedste Panter, og det kan ikke være andet, end at de maa være det, fordi her har man med Panter at gøre, der for det første ere nogenlunde let overskuelige i Henseende til Værdiansættelse, og for det andet har man altid der en bestemt Følelse af, at de i værste Fald kunne lejes ud til en vis Sum, noget, der altid er vanskeligt med Huse med Jordtilliggende. Det har i alt Fald glædet mig overordentligt, at man har taget dette med. Jeg vil haabe, at der for det første Punkts Vedkommende ad Aare maa kunne gaas et Skridt videre, thi det, antager jeg, maa ligge i de velvillige Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Ribe angaaende denne Sag; jeg ved, at han omfatter denne Kreditforening med Interesse og Varme.

Jens Busk: Jeg skal ikke forlænge Debatten synderlig. Jeg ønsker for det første at rette et Tal, som var galt i den Forbindelse, hvori jeg brugte det. Jeg sagde, at det var 40,000 Kr., men det er 40 Millioner, som vi have i Foreningen, og der er c. 40,000 Interessenter. — Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem for Assens (Berntsen), at det var mig noget nyt at høre, at de herovre ved Kjøbenhavn ikke have det Begreb: Markjorder, som vi have ved alle Købstæder; og det kan jo være meget kedeligt, at man herovre ikke kan komme til at laane ud i hele de store Distrikter, som nu inddrages under Kjøbenhavn. Kjøbenhavn er jo ganske vist en Storstad, men den er jo ikke mere end en Købstad, saa det er ganske mærkeligt, at der der skal gøres en anden Fortolkning gældende end andre Steder. Men det ærede Medlem kan trøste sig med, at der er fælles Skade, thi vi have ovre i